Ч. 35 (13.970). Львів, середа 13. лютого 1935. Poczturne opłate opłacono ryczałtem. Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504-060. 143.322. Адреса для телеграм: „Діло" Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Ще один процес Романа Антоновича.

Перед кількома днями повідомляли ми, що Апеляційний Суд у Львові увільнив від вини й кари українського журналіста Романа Антоновича, засудженого станиславівським судом на 6 літ вязниці за поширювання за кордоном почтівок, на яких українські землі в Польщі були зазначені як приналежні до України. Одначе Антоновича, всупереч сподіванням не випустили з вязниці у Станиславові на волю, бо там — як довідуємось — виготовляють тепер проти нього *новий акт обвинувачення* під замітом протидержавної діяльности за кордоном. Іде тут про якусь протипольську кампанію, яку приписують Р. Антоновичеві до спілки зі студентами університету в Ґрацу Макогоном і Чайковським.

Сойм.

Навіщо було урядові Берези Картуської? — Представник ППС про меншинну справу. — Промова представника Української Парл. Репрезентації. — Промова міністра внутр. справ.

У понеділок ішла в соймі дискусія над буджетом м-ства внутрішніх справ. Пос. *Белецький* (Кл. Нар.) закинув правлячому таборові, що він не признає тієї правди, що польська держава це держава польського народу. Для санації основою устрою є не польський нарід (?), а населення держави, себто механічний зліпок ріжної вартости одиниць разом із жидами. Та часом виглядає на таке, начеб польська держава мала супроти жидів більші обовязки. Зате жиди не думають мати такі самі обовязки супроти Польщі, як поляки, бо нпр. викручуються від служби в війську та беруть участь в комунізмі. Після вбивства мін. Перацького арештували за один день понад 900 людей з нар. табору. Замість шукати вбивника, після 8 літ сильного правління створили концентраційний табор, який основують хіба підчас революції. Навіщо цей табор? Чи на те, щоб відібрати здоровля людям? Це злочин! Чи на те, щоб відібрати їм ідейні переконання. Народовцям, які мають свої переконання, ніяк їх не відберуть. А може на те, щоб дати волю садизмові деяких людей? Це не може бути метою уряду. Отже що хотів осягнути уряд, як творив Березу?

Пос. *Чапінський* (ППС) торкаючись справи провокації в поліції, сказав, що треба підозрівати, що в Польщі провокація відграє більшу ролю ніж у царській Росії. Ми булиб вдячні п. міністрові, сказав бесідник, колиб зясував свою думку про провокацію. В царині меншинних справ нічого не змінилося. Уряд не доцінює української справи, яка є щораз важніша. Щоправда мін. Єнджеєвич згадував про український лицей, та це ще не полагоджує справи українського університету, утраквістичної школи, не згадуючи вже важніших справ у цій царині. Бесідник не погоджується з деякими концепціями українських політиків. Становище пос. Левицького, каже пос. Чапінський, що викликає деякі сумніви, таке, що з нього виходить, що українці рахують на війну та на виправу проти СССР може навіть із участю Польщі. Перед такими дуже ризиковними кроками бесідник перестерігає. Соціялісти доцінюють українську справу, одначе на цьому шляху не бачать її розвязки.

Пос. *Біляк* (Укр. Кл.) вказує, що методи пристосовувані до українців не змінюються. І далі є тенденція розбивати політично-господарську одноцілість українців. При виборах до гр. самоврядування викроїли самоврядування так, щоб забезпечити польський елемент. Відгрівають москвофільство, щоб розбити українців, уряд підтримує та патронує москвофільським зїздам. Польська суспільність у Сх. Галичині ненавидить українців, уважає за щось гіршого. Молодих українців підозрівають у приналежності до тайної організації. Є психоза ненависти. Вислідом того є діяльність платних агентів, що роблять фальшиві доноси. Щораз більше обмежують у правах українську мову, що діється в шкільництві, в урядах і самоврядуваннях. У Львові скасували цю мову на засіданні міської ради. Вся українська суспільність бачить це і має спільну з нами ідеольогію. Вибори до самоврядування спричинили багато огірчення серед українців, загально можна почути думку, що краще булоб, колиб уряд не переводив тих виборів, а іменував кандидатів. Останні самоврядні вибори поглибили лише національний антаґонізм та не принесять успокоєння. Міністр сказав, що на держ. службі є 18.000 українців, а українців на тій службі безупинну редукують. Не приняли до держ. служби давніх австрійських службовців, а тепер не приймають молодих українських сил. З Березою Картуською не погоджуються навіть чесно думаючі поляки, симпатики урядового табору 80 прц. інтернованих у Березі це українці. Березу треба якнайскорше зліквідувати. Ніякі репресії не зможуть здавити активности українців, а українці в боротьбі за свої права мусять перемогти.

Після перерви говорили ще „українські бебеки" пос. *Скрипник і о. Яворський*. Підчас їх промови українські посли демонстраційно вийшли зі салі. Пос. *Скрипник* сказав, що бачить будучину українців лише в сильній Польщі й лише в такій Польщі мають заґарантовані права.

Пос. *Гривнак* (укр. рад.) закинув урядові, що піддержує москвофільство, так само уряд заперечує єдність Лемківщини із рештою українського народу та розбиває єдність українців.

Пос. о. *Яворський* впевняв, що останні вибори до гром. рад доказали, що в Сх. Галичині крім українського народу живуть і розвиваються русини. Лемки не бажають опіки УНДО.

Міністр внутрішніх справ *Косцялковський* відповідав на пополудневому засіданні сойму.

Заповідали, що міністр буде говорити про справу т. зв. меншин і про Березу Картуську. Та міністр про обі ті справи не згадав ні словечком. Він лише зясував програму свого ресорту.

Після полагоди буджету м-ства внутрішніх справ пос. *Новодворський* (Кл. Нар.) домагався дискусії над відповідю уряду на інтерпеляцію його клюбу в справі Берези, тому, що ця відповідь невистарчаюча.

В голосуванні це внесення перепало.

Вівторок, останній день буджетових нарад, присвячений був дискусії над буджетом м-ства скарбу, монополів і державних довгів. Буджет разом із скарбовим законом приняли в другому читанні.

У четвер буде третє читання буджету.

Палата громад про справу національних меншин у Польщі.

На засіданні палати громад 11. лютого посол Лейбур Парті Ріс Дейвіс зголосив до м-ства закордонних справ інтерпеляцію в справі становища Польщі супроти трактату про меншини в звязку зі заявою мін. Бека з 13. вересня м. р. на засіданні Ліги Націй.

Міністер Саймон відповів, що становище британського уряду й інших держав є ясне та що меншинна процедура ще обовязує та не вільно її змодифікувати на основі одностороннього поступовання.

Нагорода за врятування польського корабля.

ГАМБУРҐ, ПАТ. Відбувся тут мировий суд за врятування польського моторового вітрильника „Елемка", який врятував німецький корабель. Ратункове т-во зажадало 25.000 марок. Мировий суд у Гамбурзі признав нагороди 10.000 мар., а кошти спору платять обі сторони.

НЕ БУДЕ ШКІЛЬНОЇ ДАНИНИ.

Міністр освіти Єнджеєвич сказав делегації учителів, що проєкт шкільної данини відкладається. Це не вплине на виконання шкільного буджету.

БОЛЬШЕВИКИ СКАСУЮТЬ УКРІПЛЕННЯ НА СИБІРІ.

Японія зредукує армію

ТОКІО, ПАТ. Часопис „Ніші-Ніші" повідомляє, що після офіціяльного підписання умови в справі передачі большевиками півн. манджурської залізниці, що станеться з початком березня, японський уряд предложить СССР скасувати укріплення на Сибірі на схід від озера Байкал. За це Японія зменшить до мінімума свої війська. Коли СССР. прийме предложення, то причиниться значно до вдержання мира на Дал. Сході. Представник японського м-ства закордонних справ, що зясував цю статтю, сказав, що Гірота хоче поширити духа портсметського трактату на взаємини між СССР і Манджу-Ко. Представник звернув увагу, що трактат, на основі якого вдержуються неукріплені сфери здовж большевицько японського кордону на Сахаліні та здовж большевицько-корейських кордонів, дасть добрі наслідки.

ПЕРЕД УЛЬТІМАТОМ ІТАЛІЇ.

РИМ, ПАТ. Агенція Стефані оголосила такий комунікат: Від 5. до 11. лютого ц. р. уряд змобілізував дві дивізії Пельорітана і Ґавінана. Цей розпорядок має запобіжний характер. Мобілізація річника 1911 відбулася спокійно.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Райтер повідомляє з Риму: Міродатні кола міністерства закордонних справ сподіються, що Італія вишле до Абісинії ультімат, якщо взаємини між обома державами будуть далі напружені.

РИМ, ПАТ. Кружляють поголоски, що річник 1912 буде теж покликаний до війська. Мобілізація стягнула 20 до 25 тисяч людей. Італійські урядові кола запевняють, що дотепер ніодин італійський відділ не покинув Італії і мобілізація не означає агресії супроти Абісинії.

ДОМАГАЮТЬСЯ ВИСВІТЛЕННЯ МАРСЕЛЬСЬКОЇ ФІЛЬМИ.

МАРСЕЛЬ, ПАТ. Оборонці хорватських терористів зажадали від судді, який веде слідство в справі марсельського вбивства, щоб перевели експертизу куль, які найшли в королівському авті та щоб у присутності адвокатів висвітлили фільму з атентату.

КРОВАВІ РОКОВИНИ ЛЮТНЕВОЇ РЕВОЛЮЦІЇ В ВІДНІ.

У роковини лютневої соц.-дем. революції у Відні в XVI. дільниці около 150 комуністів старалося уладити демонстрацію. Прийшло до сутички з поліцією. Стріляли насамперед із юрби, опісля стріляла поліція. Провідник комуністичної демонстрації вбитий, один поліцай тяжко ранений, інші легше. Уряд поробив заходи для вдержання спокою. У віденському радіо уладили свято за погибших. Військо, жандармерія та поліція були переважно зібралися в касарнях.

Українські болячки у сенатській комісії.

Гр.-кат. священик для вязнів, ренти для українських інвалідів, емеритури для службовиків.

У сенатській буджетовій комісії дня 30. січня ц. р. порушив сенатор д-р А. Горбачевський при дискусії над етатом міністерства справедливости деякі справи, звязані з тим ресортом, та передовсім висунув як постулят зміну постанов кодексу щодо признання права вбогих; дотеперішні постанови утруднюють, а навіть роблять неможливим, щоби бідні люди доходили своїх прав, через те, що не можуть дістати офіціяльного ствердження свого убожества. Дальше домагався промовець скасувати установу коморників, яка на нашім терені є зовсім чужа, без якої дуже добре обходилися за часів Австрії та яка тепер не тільки в Галичині, але і в інших частинах держави не дуже добре записалася своєю діяльністю. Велику недогоду мають сторони зі значками на судові оплати, що їх можна дістати лише в судовій канцелярії і, розуміється, тільки в урядових годинах. Вкінці сенатор поставив до п. міністра справедливости запит, як стоїть справа релігійної помочі для вязнів гр.-кат. і православного віроісповідання, розміщених у вязницях на західних просторах держави, де нема ніяких духовних станиць названих віроісповідань.

З відповіди міністра виходить, що він справу реформи права вбогих не вважає актуальною і трудноші, які стрічають убогих, приписує хибному розумінню деякими судами дотичних постанов, коли навпаки в крузі ділання інших судів ставиться справу може занадто ліберально. Щодо коморників принято при кодифікації екзекуційного права за основу зразок німецького чи пруського права і хоча істнують деякі недомагання, то нема причини для скасування тої установи. В справі продажі судових значків видало міністерство справедливости вже кілька місяців тому відповідне розпорядження, а якщо дотеперішній стан полишився без зміни, то причина лежить у тім, що скарбові власти не видали відповідних розпорядків. На запит у справі душпастирства для вязнів греко-кат. та православного віроісповідання в західних частинах держави заявив міністер, що вважає домагання винагороди праці о. д-ра Кладочного з державних фондів оправданим. В цій справі ведуться між міністерством та митрополією переговори і справа буде позитивно полагоджена.

31. січня ц. р. предметом нарад сенатської буджетової комісії були емеритури та інвалідські ренти і пенсії. Сенатор д-р Горбачевський домагався взяти під увагу емеритів української національности, які служили колись в Австрії та не були приняті до державної служби в Польщі. Сенатор вказав на те, що згадані емерити від часу, як вступили до служби, платили правильно і точно приписані їм датки на емеритальний фонд і проста справедливість вимагає того, щоби тим людям, без огляду на постанови віденської конвенції і польського емеритального закону признано бодай зворот тих грошей, переказаних до розпорядження польського державного скарбу.

Справа інвалідських рент і пенсій, не вважаючи на те, що арт. 69. закону з 17. III. 1932. право українських інвалідів виразно признає, стоїть досі на мертвій точці. Досі ні один інвалід української армії не дістав найдрібнішої навіть суми і тому скарбові власти чи міністерство скарбу повинно занятися усуненням тих перешкод, які нібито спинюють переведення постанови закону. Віцеміністер скарбу Лехницький, відповідаючи на замітки сенатора д-ра Горбачевського, заявив, що справа бувших урядовців австрійської держави, які не мають емеритального забезпечення в Польщі з огляду на рішення Найвищого Адміністраційного Трибуналу, видані в анальогічних справах, не мають виглядів на корисне полагодження, за те щодо інвалідських рент б. вояків української армії, міністерство скарбу вживе відповідних заходів, щоби справа по думці постанов закону була остаточно полагоджена.

Вибори на місцях

РУДЕЧЧИНА.

Вибори в рудецькім повіті до громадських рад, вибір солтисів і підсолтисів уже покінчені. Тепер ідуть приготування до виборів волосних рад. Повіт Рудки поділено на 6 волостей, а саме: 2 волости майже чисто українські: Купновичі і Підвіринець, одна з польською більшістю· Комарно село і 3 мішані: Гошане, Погірці і Конюшки Семянівські.

В тій ціли відбулися дня 22. м. м. повітові передвиборчі наради в Рудках, де вибрано волосні комітети для волостей Гошане і Купновичі Дня 24. I. відбулись передвиборчі збори в Чайковичах і в Конюшках Королівських для волости Погірці, де вибрано теж волосний комітет. Дня 27. I. відбулись подібні збори в Горожанні Великій і дня 4. II. в Комарні для волости Підвіринець. Ще раніше відбулися подібні збори, а саме дня 13. I. в Чуловичах і дня 21. I. в Бірчу для волости Комарно. На всіх тих зборах реферував пос. Гр. Тершаковець.

ВИБОРИ СОЛТИСА В ПОЛІВЦЯХ, ПОВ ЧОРТКІВ.

В Полівцях є 24 радних: 17 українців і 7 поляків. Солтисом вибрано українця Михайла Любінецького, заступником Івана Чепора (поляка) Старосто не затвердило солтиса. Тому 26. I. відбулися поновні вибори, перед якими слідно було оживлення між польськими радними по кількох відвідинах урядовців зі старостви. Вибори назначено на 10. годину рано. Точно в означеній годині явилися поляки (7) та як 1/4 всіх радних ухвалили, щоб вибори відбулись тайно. Предсідником комісії був місцевий учитель Юзеф Стасікевич, який як членів комісії покликав місцевого збанкротованого, глухо-німого дідича Міхаловського та напів анальфабета, дотеперішнього війта Михайла Трача, який поставлений радними українцями, дотепер не робив скоків у

О. СТЕПАН КОВАЛІВ.

Столиця Папи.

(В 13-літні роковини коронації Папи Пія XI).

Ватикан це Апостольська Столиця. Це осередок церковної влади, джерело науки і віри, зразок досконалої організації й дисципліни, скарбниця всіляких старохристіянських памяток. Там родяться проєкти конкордатів, нових епископських і кардинальських номінацій, нових дієцезій і папських енциклік. Кардинал „державний секретар“ і кардинал декан св. Колегії — працюють у найближчім контакті з Папою, з його волею і децизією. Дефінітивне рішення належить усе до Папи, але грубо помиляється той, що думає, будьто би цей духовий володар світу рішав усе зовсім самостійно і автократично. Кожна децизія Ватикану переходить через ряд інстанцій. Опінії Державного Секретаріяту св. Колегії та поодиноких визначних кардиналів є завсіди дуже совісно перевірювані. Папа часто рішає, але рідко свою волю накидає, коли вона суперечна з кардинальською Колегією. Бо і таке бува. Залежить це зрештою від особистої волі і характеру Папи.

Ціла Ватиканська палата займає простір 55.000 м. кв., з чого 25.000 м. кв. відпадає на самі подвіря. Саль, каплиць і кімнат дванацять тисяч! Але з цієї величезної будівлі тільки незамітна частина служить на мешкання Папи. Решту займають салі авдієнціональні, музеї, бібліотеки, архіви, каплиці і т. п. По заняттю Риму 1871 р. полишено Папі тільки Ватиканську палату, Лятеранську та віллю в Кастель Ґандольфо. Ці посілости дістали право міжнародньої ненарушности.

Початки цієї найбільшої палати на світі звязують історики з Папою Симмахом (498—514), котрий дав їй перші засновки при старій церкві св. Петра. У середніх віках Папи мешкали при Лятеранській базиліці; у Ватиканській палаті поймали лиш папських і княжих висланників. Розширяти Ватиканську палату почали Папи Евген III. (1150 р.), Целестин III. і Іннокентій III. В часі побуту Папів в Авіньоні (1308—1377) палата майже зовсім підупала, а папські віцелегати, в ній резидували, не дуже про неї дбали. Щойно по повороті з Авіньону Папи мусіли мешкати в Ватикані, бо велика пожежа 1399 р. знищила Лятеранську палату.

Папа Микола V. носився з гадкою перебудувати цілу Ватиканську палату, бо бажав у ній помістити мешкання для кардиналів і цілої папської канцелярії. Розпочату ним будову продовжували його наслідники: Сикст IV. побудував 1473 р. Сикстинську каплицю і салю на бібліотеку; Іннокентій VIII. заложив Бельведер (городовий дім); Юлій II. подвіря Дамазія; Павло III. царську салю і 1540 р. Павлинську каплицю; Сикст V. бібліотеку й теперішне мешкання Папів, яке докінчив Климентій VIII. Олександер VII. побудував за плянами Берніні́я славні „царські сходи“, так названі тому, бо вели до царської салі. Венедикт XIV. оснував музей, що з кожним роком побільшувався різними гарними будинками аж до наших часів. Майже всі Папи чимсь причинилися до цієї велитенської палати.

До Ватикану ведуть дві дороги: одна з каплиці Найсв. Тайн, друга, спільна для всіх, міститься в правім кінці еліптичної колюмнади; тут „бронзовою брамою“ входимо на великі сходи, збудовані Пієм IX. 1860 р. Вони ведуть на подвіря св. Дамазія. З цього подвіря праворуч є вхід до палати, де мешкає Папа. Нагору ведуть величаві мармурові сходи, освітлені величезними вікнами. З першої величезної салі є вхід до папського мешкання і салі, де відбуваються тайні консисторії.

Перед „бронзовою брамою“ стоїть гвардія швайцарів. Барвисті їх костюми компонував іще Рафаель. В сталевих середновічних шеломах, з галябардами, виглядають імпозантно. Крім швайцарів бачимо ще шляхотську гвардію „нобіле“. Належать до неї члени найвизначніших аристократичних родин. В чорних оксамитних костюмах із золотими та срібними лампасами, додають папській дружині достойности й поваги. Авжеж найбільше імпонують багатством своїх строїв Кавалери Мальтанські та Кавалери Господнього Гробу. Перші в мундурах червоних зі золотом, другі в білих.

Неможливо описувати подрібно всі салі й тисячі предметів, правдивих архитворів, які тут зібрані. Звернемо увагу тільки на найважніші речі.

На лівім крилі є Льоджії Рафаеля. Є це триповерхові ошклені галерії, які виходять з трьох сторін на подвіря св. Дамазія або Браманте.

Звідси веде дорога до царських сходів і до славної **Сикстинської каплиці.** Каплиця ця має вид простокутника і є довга на 48 метрів, широка 15 метрів, висока 18 метрів. Є це правдивий архитвір. Кругом трьох сторін каплиці бачимо у горі залізну галерію, а над нею малі, округлі вікна. Цілі стіни і склепіння покриті чудовими фресками, над якими працювали славні мистці. Вони змалювали сцени зі Старого і Нового Завіту.

В глибині каплиці бачимо на стіні образ **Страшного Суду.** Цей найбільший і найвеличавіший фреск малював Мікель Анджельо на бажання Папи Климента VII.

Оповідають, що тодішний майстер церемоній на папськім дворі Монсіньор Власій з Цезени звернув був Папі Павлові III. увагу, що цей образ з своїми нагими особами до церкви ніяк не надається. Хтось оповів про це Мікель Анджельові. А він пімстився на праляті так, що відмалював його в пеклі у постаті Міноса з ослячими ухами. Майстер церемоній просив Папу, щоби цей його портрет знищити. На це дістав відповідь: Якби тебе Ангел Михаїл (те саме, що Мікель Анджельо) помістив був у чистилищі, то був би на це ще спосіб звідти видістатися, але з пекла нема спасення.

Велика шкода, що дим кадила і світла три століття причорнив уже трохи цей образ.

(Докінчення буде.)

бік. Польська сторона поставила двох кандидатів: Миколу Павловського та Михайла Трача. Українці поставили свого Михайла Городиського. Наші радні в числі 15 (один не прийшов, Михайло Трач пішов з поляками) мали картки довгого формату, а поляки короткого. Всі законно вкинули картки до урни. Предсідник витягнув картки з незамкненої урни й числить, по його лиці слідно було подразнування. Вкінці проголосив висліди. І о диво! 16 карток за Павловським (поляком), 8 за Городиським (українцем) та 5 за Мих. Трачем — разом 29!! Присутні не могли з дива вийти. Один пригадав предсідникові, що число всіх радних є тільки 23, звідкиж взялося 29 голосів?? Тоді він „спростував" помилку, яку зробив у вибор-ому „запалі" та проголосив вдруге: 10 за Павловським, 8 за Городиським та 5 за Трачем. Наші радні зачали голосно протестувати проти таких виборів, то п. Стасікевич заявив: „Зебране сконьчоне! Прошен осн виносіць". Наші люди свідомі того, що їм заподіяно, з тяжким серцем розійшлись домів. Епільоґ цих виборів такий, що на другий день постерунок поліції в Джурині забрав двох радних: В. Дмитровського та М. Любінецького за те, що за голосно думали про вибори. Списавши з ними протокол, задержали їх цілу добу в громадському арешті. Всі наші радні стверджують присягою, що 15 голосів віддали на свого кандидата. Внесено протест до старостза та зажалення до прокураторії. Що з цього вийде — побачимо і про це напишемо.

Полівчанин.

ПРОСФОРА.

ПРОСФОРА НА ЖОВКІВСЬКОМУ ПЕРЕДМІСТІ.

Заходом усіх наших культурно-освітніх установ улаштовано на Жовківському передмісті дня 10. лютого ц. р. родинно-громадянське свято просфори. Нововинайнялена домівка, яка дає запоруку кращого розвою наших установ, була виповнена запрошеними гістьми. В год. 6. веч. о. парох Туркевич довершив посвячення просфори та побажав усім щастя й добра, а нашим установам витревалости в праці для добра церкви й українського народу. Підчас спільної вечері і товариських розмов витали зібраних представники ріжних наших установ та організацій, запрошені на це свято. Від Т-ва „Просвіта" витав зібраних п. Сидір Воробець, який вказав на те, що колись на отому самому місці стояли княжі варти, які берегли ладу та спокою; тепер стоїть тут „Просвіта" на сторожі українського народу. М-р Василь Бачинський, як представник Союзу Повітових Кружків „Рідної Школи" та Народньої Організації Українців м. Львова, вказав на значіння всяких національних свят і згадав при цьому родинно-громадянському святі тих, які колись святкували таке свято в снігових окопах, а яких богато між нами нема, бо віддали своє життя за волю України. Память про них нехай не дає нам тратити віри та надії в успіх наших змагань. Згадав також про продовження вистави Українських Січових Стрільців та візвав зібраних використати цю нагоду й відвідувати виставу. З черги о. Капитанюк підніс значіння співпраці нашої церкви та духовенства з нашими культурно-освітніми установами. Великі заслуги для наладнання цієї співпраці поклав наш князь церкви, митр. Шептицький. Нашому духовому провідникові та нашому політичному проводові відспівано „Многая літа". Радісно та щиро прийняли зібрані чергового промовця, мец. д-ра Степана Федака. Цей старий літами, а молодий духом громадянин висказував велику радість, що наше життя розростеться і зокрема що найдальші навіть дільниці Львова захоплюються громадянським життям, бо розуміють, що свідоме українське міщанство — це велика сила. Взивав присутніх, щоби часто сходилися, плекали спів, музику й товариське життя. Від жіночої організації, філії „Союзу Українок" на Жовківському передмісті, промовляла м-р Ліда Туркевичівна, яка закликувала наше жіноцтво до активної праці та до організації. П. Дамян Фай загрівав присутніх до праці в читальні „Просвіти". В часі цього свята місцевий хор „Трембіта" під управою п. Панасюка співав незвичайно гарно коляди та стрілецькі пісні. Дві дівчинки, а саме Оля та Славця Кульчицькі, удачно та сміливо деклямували поезії Шевченка. Свято покінчилося відспіванням національного гимну, після чого місцева молодь забавлялась при звуках мандолінової орхестри.

ВІДГУКИ ДНЯ.

ПОЖНИВА БУПУ.

БУП — Баль Української Преси минувся і — Богу дякувати. Ще тиждень, ще два поговорять люди, одні зле, другі добре і забудеться... як усе на світі. Не забудеться тільки дохід, а Т-во Письменників і Журналістів збудує за нього дві кімнати в своїй віллі, направить сходи і дасть огорожу.

Так, так, Панове Малконтенти, мусимо всілякими способами збирати фонди. А коли той спосіб дає ще й моральні користи — то не гнівайтеся.

— Цеж каригідне — кричав один з наших достойників. — У нинішніх страшних крізових часах. Таке витрачування гроша. Я не йду і жінка не йде.

— Чому ваша пані?

— Бо не має 500 золотих на сукню.

— А ви?

— Бо не маю смокінґа.

Треба було поглянути на балеві салі. Наші пані дали доказ, що вміють убратися і гарно і дешево. А щодо смокінґа, то — його треба для поважнішого громадянина не тільки на баль. Адже й Літвінов, як їде до Женеви, везе зі собою і фрак і смокінґ і жакет, а може й одяг до ґольфа.

Раджу подумати і — справити смокінґ.

— Ми мусимо це напятнувати в пресі — горячилась одна повага, коли говорила про баль. Забула, що це був баль української преси і... хіба мав на увазі чужу.

Але годі з передбалевими історіями. Перейдім до балевих.

Баль Української Преси — перший від часів як друкар Федорович зложив перше речення на друкарській машині. Всі думали так: молодь не зайде, бо раз — не має так дуже в чім, а друге — репрезентаційні забави бувають нудні. Зате представники верств суспільности, установ і тим подібне — напевно нахлинуть небувалою хвилею. Так у цілім світі водиться, а між себе рахуємо також до світа.

Тимчасом молодь якось не настрашилась, а зате ні „Просвіта", ні „Рідна Школа", ні „Наукове Т-во Шевченка" не вважали за потрібне зійтися з пресою поза редакційними кімнатами. Крім цього і багато інших інституцій не дали себе бачити. А шкода! Атмосфера пресових балів дає немало нагод до полагод, залагод і т. п. вирівнувань. Неодин горбок непорозуміння далобся сплянтувати на таких балях.

Мало було і вищого духовенства. Видно не звернули уваги на останній баль преси у Варшаві, а тимбільше на знимку з цього балю. Дуже добре вийшов на ній декан дипльоматичного корпусу...

Перший Баль Української Преси! Мав свої недостачі, мав свої ясні сторони, але добре, що був і добре буде, як ще буде. Преса каже собі платити за рекляму, то й мусить раз колись заплатити за свою.

Тимбільше, коли кінцевий рахунок виходить на плюс...

Галактіон Чіпка.

Економічний огляд.

Українська хроніка.

КООПЕРАЦІЯ І ПРИВАТНИКИ. — НОВА ДИСКУСІЯ НА ТЕМУ НАШОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ПОЛІТИКИ.

В нашій пресі почалась нова дискусія на постійно актуальну тему: взаємини кооперації і приватників. Викликала її стаття правного референта РСУК п. М. Корчинського в новорічному числі „Госп. Кооп. Часопису", про яку ми вже коротко згадували на цьому місці. Відповіли вже на ту статтю: „Торговля і Промисл", „Новий Час", „Наш Прапор", займаючи відмінне від п. К. становище. Знову „Кооп. Республика" в найновішому числі підтримала тези п. Корчинського. Дискусія ще не скінчена і ми в свій час вернемось до неї.

Польська хроніка.

ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА. — КРИТИКА ОФІЦІЙНИХ ЗАЯВ.

Останні заяви членів уряду на терені сойму про господарські справи викликали відповідний резонанс не тільки на тому самому терені, але теж у пресі. Не будемо входити тут у подробиці, а хочемо тільки торкнутись проблеми, а саме етатизму, про який писали ми в попередньому огляді, цитуючи слова мін. промислу і торговлі Райхмана. Міністер заявився прихильником лібералізму, а теперішній інтервенціонізм уряду в економіці оправдував натиском громадянства. Це, очевидна річ, викликало багато застережень. З багатьох критичних голосів, подамо тут слушні запити, що ставить їх під адресою уряду жидівський „Нови Дзеннік":

„Якщо уряд так дуже рахується з домаганнями публичної опінії, то чому не обнизить податків, чому не зреформує ґрунтовно системи суспільних забезпечень, чому не розвязує картелів, чому не редукує величезної бюрократичної армії, чому не позбувається дефіцитових і „національній обороні" зовсім непотрібних державних підприємств? Під цим оглядом публична опінія у 100 прц. солідарна, очевидно з винятком безпосередньо заінтересованих бюрократів. Отже чому уряд не сповнить цих бажань обєднаної публичної опінії, але дальше підвищує податки, дальше ускладнює сусп. забезпечення, дальше роздуває етатизм, дальше підносить мито і розширяє концесії і монополі?" — Запити ці дуже слушні.

З ДІЯЛЬНОСТИ Т-ВА РОЗВОЮ СХІДНИХ ЗЕМЕЛЬ.

Таке т-во істнує і метою його є „розвивати культурний і господарський стан східних земель у рамцях польської державности. Т-во має у Львові своє „Коло". Тому, що працює воно на наших етнографічних землях, добре є познайомитись коротко з його діяльністю. Тому подаємо тут уривок зі статті голови „Кола" інж. Вежбинського, поміщеної в „Ц. Ґазеті Ґандльовій" (ч. 30).

„Ми зійшлися передовсім із Т-вом Школи Людової і з Малоп. Рільничим Т-вом, увійшли в порозумінні з новозаложеним т-вом оборони інтересів і культури м. Львова, брали участь у заложенні т-ва професійної освіти, співпрацюємо з „Зажевем", досліджуємо справу осадництва, підготовляємо організацію кооперації, яка має величезні а досі мало використані можливости не тільки місцеві але й експортові, співділаємо при організації „Заклад-ів Накладч-их" халупничого промислу, робимо заходи для обниження залізн. тарифи для артикулів першої потреби, підготовляємо матеріяли до монографії львівського воєвідства. Ми звернули дальше увагу на те, щоб втягнути молодь до господарської праці, підготовляємо правну поміч для населення, щоби познайомити його з віддовженевими законами, з охороною перед лихвою, з полекшеневими умовинами закупна землі, тощо. У звязку з необхідним рухом землі через вивласнення задовжених маєтків, будемо мусіти мабуть призадуматись над оснуванням парцеляційного т-ва".

Варто нам вдуматись в цю програму і в те, що вона нам несе у формі господарської добродійности.

ГОСПОДАРСЬКА ВСЯЧИНА.

Векслеве право, яке обовязує від початку 1925 року має бути небавком змінене. — В підготові є на Волині **експльоатація** на велику скалю **каоліну**. — На надзвич. Загальних Зборах акціонарів Акцептаційного Банку **піднесено акційний капітал** до 20 міл., що дасть змогу банкові повести сильніше конверзійну акцію. — Стан торговельної фльоти Польщі виказує тепер 55 морських одиниць з містотою 64.358 тон. Фльота обслуговує 8 реґулярних ліній. Кілька морських одиниць з поважним вантажем є тепер у будові.

Світова хроніка.

ЗОЛОТА КЛЯВЗУЛЯ В АМЕРИЦІ, МІЖНАРОДНІ І КРАЄВІ ЗОБОВЯЗАННЯ.

В день, коли пишемо наш „Огляд", повинна бути вирішена справа золотої клявзулі. На це вирішення чекає не тільки Америка, але і весь світ. Бо признання важности чи неважности зол. клявзулі Найвищим Судом у Вашинґтоні буде мати вплив також на міжнародні зобовязання, а саме ті, в яких Америка є вірителем для інших держав. Ба, що більше: золота клявзуля має також значіння для внутрішно-краєвих зобовязань чи пак претенсій. Напр. у Польщі, де під тим оглядом міродатним є становище американського законодавства, повернення статус кво анте малоб дуже поважні наслідки.

МОЖЛИВІСТЬ СТАБІЛІЗАЦІЇ ВАЛЮТ ЗНОВУ ВІДСУНЕНА.

Пливкість вартости долара і фунта стерлінгів — це постійна загроза „золотому блокові", його валютовій „плятформі". Це й є причиною, чому Франція виступає як один із найдіяльніших партнерів у валютово-стабілізаційних переговорах. До речі — ті переговори

ри не дотичили **спеціяльно** плянів Франції довести до стабілізації на базі теперішніх курсів франка, фунта і доляра. Про це говорили досі „між іншим“ та саме інтенцією Франції є вмовити в обі англьо-саські держави конечність стабілізаційної конференції. Під тим оглядом очікували дуже багато від відвідин Ляваля і Фляндена в Льондоні. І справді політичні емісарі Франції, точніше **Флянден,** пробували у столиці Англії теж і в тому напрямі осягнути дещо. Є вісти, що Флянден пропонував Чемберленові скасувати імпортові контингенти на англ. товари в разі, як би стабілізація була успішно проведена. Та ці заходи не вдались.

Англія покищо стабілізації не хоче. Теж саме й Америка, яку з Льондону питались у тій справі.

ПАТРІОТИЧНА ЖЕРТВЕННІСТЬ НІМЦІВ. — САРЩИНА І ДОРОГОЦІННОСТИ.

Варто згадати про повну запалу готовість німецьких громадян прийти з поміччю берлінському урядові у фінансових трудноцах, звязаних з переходом Сарщини з поворотом до Німеччини. Велика кількість цих громадян заявила, що відступає урядові свої дорогоцінности. Урядовий комунікат, який на днях появився, з подивом підкреслює великий патріотизм німців, що подиктував їм цю інтенцію, подібно як у 1813 р. і в найгірших часах світової війни. Комунікат рівночасно ствердив, що заплата копалень Сарщини не нарушить золотих і девізових запасів держ. банку і що держава доволі сильна і не потребує користати з жертвенної готовости німецьких патріотів.

ЕКОНОМІЧНІ АКТУАЛІЇ.

Вперше від літ **торговельний біляис Німеччини виказав** дефіцит, та й ще дуже поважний, бо 285 міл. мк. Це неабияка турбота для німців, які й так уже впровадили в себе ріжні сурогати, „ерзаци“, аби спроваджувати якнайменше сирівців із закордону. — **В Сарщині** підготовляють 350 вимінних бюр, де 8 днів перед 1. березня вимінювати будуть закордонні гроші, в першу чергу французькі та німецькі. — Появилась вістка, що великодержави підготовляють **нову міжнародню господарську конференцію,** яка повинна відбутись у літі.

В. Н-вич.

НОВИНКИ

— **Зріст безробіття у Польщі.** Згідно з даними бюр посеред. праці Фонду Безробіття було 9. лютого 504.961 безробітних. Це значить, що число безробітних в відношенні до минулого тижня зросло на 5.661 осіб.

— **Посла ББ. засудили на 2 роки.** Бувшого члена ББ. посла Володислава Конярека апеляційний суд у Варшаві засудив за надужиття, головно на становищі війта, на 2 роки вязниці. Громада потерпіла шкоду 37.000 зол. Пос. Конярек, якого видали судові після того, як проти нього повели карне слідство, виступив із ББ. і є далі послом, та тепер не належить до ніякого клюбу.

— **Таки обікрали.** Поліційний агент перешкодив оноді злодієві обікрасти склад футер Фіша при вул. Легіонів 25. Злодій вже був приготовив футра та срібні лиси вартости 15.000 зол. Нічю на вівторок злодії постановили обікрасти магазин Фіша при вул. Гетьманській, та не могли дістатися до середини, бо там спить хлопець і пильнує пес. Злодії вибили шибу та жердкою виняли шкірки вартости 2.500 зол.

— **Львівська хроніка.** Із II. пов. дому при вул. Кентшинського 2. скочила 28-літня Ст. Данішевська. Згинула на місці. В неї на тлі грудної недуги повстала духова депресія. — Суд присяглих засудив на 10 літ вязниці та втрату гор. прав на 10 літ трамваєвика Стан. Камінського, який в ресторані на Замарстинові вбив у суперечці Теофіля Навольського.

— **Арештували грабіжника з ґен. прокураторії.** У Львові арештували грабіжника, що в ґен. прокураторії скарбу при вул. Романовича 11 а в білий день напав іще з одним спільником на радника Рибарського й ограбив його. Родина грабіжника мала вже до діла з владою безпеки в звязку з комунізмом. Назвище його держать покищо в тайні.

— **Краєва хроніка.** Поліція зліквідувала комітет комуністичної молоді в Дрогобиччині. Арештували більше осіб. — На передмісті Станиславова залізничник Іван Підлісний порубав сокирою жінку, 16-літню дочку та ще одну дитину, коли нічю жінка не дала йому знасилувати дочку.

— **Члени польської гітлерівської партії напали на залізничу касу.** Поліційне слідство в справі нападу на стаційну касу в Ґералтовицях 31. січня довело до придержання кільканацять осіб. До 8 із них слідчий суддя в Рибнику пристосував слідчий арешт. Вони призналися до зорганізування нападу та посередньої участи в ньому. Слідство помогло теж віднайти зброю, якої вжили при нападі, м. і. револьвер із якого вбито підчас нападу залізничника Павляка. Слідство виявило, що напад приготовили члени розвязаної м. р. нац.-соціялістичної партії під назвою „Блискавиця“. Провідником партії був приватний службовець Йос. Ґралка. Метою нападу було здобути фонди на аґітацію партії. Ведуть далі слідство, щоб арештувати співвинуватців.

— **Чи університети щезнуть?** В Америці проводять тепер цікаву реформу університетських студій; багато професорів викладає вже не особисто, а крізь радіо. Їх виклади реєструють на дисках так, що визначних учених можуть слухати студенти найбільше віддалених місцевостей Аляски або Лябрадора. Професори, що передають свої виклади радієм, сидять перед мікрофоном у себе дома. Студенти не мусять ходити до школи, а теж тільки пересувають валець радіоприймача дома. Коли цей спосіб викладів пошириться, університети можуть зовсім щезнути; із них залишаться тільки лябораторії та салі для іспитів. Студенти зможуть вибирати собі професорів, яких схочуть. Професори не потребуватимать виправдуватись недугою чи недостачею часу прийти на виклад, а зможуть приготовити виклади на пів року раніше, передаючи рукопис добрим акторам, які зуміють заступити їх при мікрофоні. Якби ще студенти могли здавати іспити крізь радіо, сидячи дома, тоді все було би ідеально.

— **Ріжні вістки.** У Берліні помер у 87 р. життя славний нім. маляр Макс Ліберман, колишній голова пруської Академії Мистецтв. — Совітський уряд купив у Гамбурзі кілька пароплавів по 1300 і 1400 тон. — Провідник македонських революціонерів Михайлів, що недавно втік до Туреччини, приїхав із жінкою до Стамбулу, щоб лікуватись. — Золотий запас франц. державного банку за останній тиждень зменшився на 134 міл. і тепер рівний 81.880 міл. фр.; золото має покриття на 80.56 прц. — Югославянський уряд видав декрет, що полекшує становище селян; позички на купно землі знизили з 6 прц. на 4 і пів. — Совітський уряд підписує з Німеччиною умову на купно кожухів за 10 міл. марок. — Румунський уряд відмовився видати Італії II горожанина морського офіцира Нучітеллі, що втік до Румунії, будучи ворогом фашизму.— Болгарський комуніст Капкієв убив кинжалом двох поліцаїв, що хотіли його арештувати і втік. — Боксер Прімо Карнера подав скаргу у суд проти Макса Шмелінґа, домагаючись 100.000 дол. відшкодування за те, що Шмелінґ нарушив контракт.

СПОРТ.

ЛЕХІЯ ГАКІВКОВИМ МИСТЦЕМ ЛЬВОВА.

ЛЬВІВ. Україна — Лехія 1:1 (0:0, 0:0, 1:1).

Після цих змагань Лехія здобула мистецтво Львова в гаківці. Табеля змагань представляється так: 1) Лехія 8 п. 2) Креси 3 п. 3) Погонь 3 п. 4) Чорні 3 п. 5) Україна 2 п. 6) АЗС 2 п.

ЛЬВІВ. Чорні — А. З. С. 5:3 (4:2, 1:0, 0:1).

МІЖНАРОДНІЙ ГАКІВКОВИЙ ТУРНІР У КРИНИЦІ.

КРИНИЦЯ. Польська комбінована дружина перемогла чехословацьку дружину Попрад 8:7 (5:0, 3:2, 0:5).

КРИНИЦЯ. Попрад — КТГ (Криницьке Гаківкове Т-во) 2:2 (1:1, 1:1, 1:0). Репрезентація Польщі — Берлінер Айсферейн 3:1 (0:0, 0:1, 3:0).

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Великий Міський Театр.

Середа, 13. II. год. 7·30 веч. „Крик“.
Четвер, 14. II. год. 7·30 веч. „Крик“.

Театр Ріжнородностей.

Середа, 13. II. год. 7·30 веч „Мій коханий дуриннку“.
Четвер, 14. II. год. 7·30 веч „Мій коханий дуриннку“.

Кіна.

АДРІЯ: „Ноїв Ковчег“.
АПОЛЬО: „Дочка ґенерала Панкратова“.
АТЛЯНТІК: „Юліка“.
ВАНДА: „Кінг-Конг“.
ҐРАЖИНА: „Танцююча Венус“ та „Брат диявола“.
КАСІНО: „Молодий ліс“ (на осн. В. Герна).
КОЛІСЕЙ: „У блеску місяця“ та ревія.
КОПЕРНИК: „Петрусь“ із Фр. Галь і „Флін і Флап у країні забави“.
МАРУСЕНЬКА: „Петрусь“ із Фр. Галь і „Флін і Флап у країні забави“.
МІРАЖ: „Я маю темперамент“, „Блески та тіни театру“.
МУЗА: „Велика подія“.
ПАЛЯС: „Чорна перла“ (Евг. Бодо).
ПАН: „Жінки в його житті“, „Таємні сили“.
ПАСАЖ: „Демон золота“, „Іадеськ-примара“.
РАЙ: „Уланські обіти“.
СВІТ: „Катерина Велика“, „Кохання на приказ“.
СОНЦЕ: „Бранка сина пущі“.
СТИЛЬОВЕ: „Циганські мельодії“ і ревія „Веселий мурин“.
УТІХА: „Відважний хлопець“ (Джекі Купер) і ревія.
ХИМЕРА: „Зміна сердець“. (Дж. Ґейнор, Чарлз Фарел).

Закордонне радіо.

Середа, 13. лютого 1935.

Відень (506,8) 15·20 Для дітей, 17·05 Твори Марії Бах, **Прага** (470,2) 11·05 Сальон. музика, 19·25 Військ. орх., 20·20 Спів, **Париж** (1648) 21·00 „Кітеж“ оп. Рімського-Корсакова, **Бїлгород** (437,3) 13·15 Пісоньки, орх. 20·0 Опера, **Берлін** (356,7) 15·25 Любовні й нар. пісні 16. ст., 16·0 Вес. пополудне, 19·45 Вок. муз. авд., **Кенігсвустергавзен** (1571) 15·15 Дітячі пісоньки, 17·20 Рибячі голоси, авд. **Кельн** (455,9) 17·50 Пісні, 19·25 Пісоньки, **Ляйпціґ** (382,2) 21·10 Симфонія ч. 4 ес-дур Брікнера, **Мінхен** (405,4) 17·50 Барокові арії (спів, муз.), **Будапешт** (550,5) 12·05 Тріо, 18·30 Циг. орх., 21·20 Спів, 22·10 Форт., **Мілано** (368,6) 11·30 Легка музика, 21·00 „Ля Фіяма“ оп. Респіґія, **Рим** (420,8) 13·00 Легка музика, 21·00 Концерт Шубертівського в ден. хору.

Четвер, 14. лютого 1935.

Відень (506,8) 12·00, 13·10 Концерт, 15·40 Для дітей, 17·30 Солісти, 20·40 Симфонія ч. 4 Малера, **Брно** (325,4) 19·30 Словацька сюїта Новака, 20·15 Скрипка, **Кошиці** (259,1) 18·00 Для Закарпаття (музика, спів), **Прага** (470,2) 10·15 Сальон. музика, 17·20 Сюїта Вайса на скр. і форт., 21·00 „І Монтекі е і Капулеті“ оп. Белінія. **Париж** (1648) 21·45 Симф. концерт, **Штрасбурґ** (349,2) 21·30 „Гандольфо“ оп. Лекока, **Білгород** (437,3) 20·00 Скрипка. **Берлін** (356,7) 9·30 Для дітей, 17·30 Квартет, **Кенігсвустергавзен** (1571) 18·15 Пісні й дуети, 21·00 „Абу Гасан“ оп. Вебера. **Кельн** (455,9) 21·00 Моцарт-Гайдн, **Мінхен** (405,4) 16·00 Концерт, 17·50 Спів, 20·10 Нар. музика, пісні, 21·40 Форт., **Будапешт** (550,5) 17·35 Мад. мельодії на форт., 18·35 Скрипка, **Мілано** (368,6) 11·30 Тріо, 16·05 Вок. концерт, 20·45 Квартет. **Рим** (420,8) 17·05 Вок.-інстр. концерт, 22·00 Концерт.

Львівське радіо.

Середа, 13. лютого 1935.

6·45 Раннішня авд., 7·50, 22·00 Реклям. концерт, 11·57 Сигнал часу, 12·03 Метерольоґічні вістки, 12·05 Огляд преси, 12·10 Концерт, 13·00 Полудн. денник, 13·05 Вок. концерт із гр. пл., 15·30 Експорт, 15·35 Біржа, 15·45 Фільм. актор, 16·00 „Черні“ муз. репортаж, 16·45 Хвилинка питань для ст. дітей, 17·00 Альф Каселля: Соната д-мур, 17·25 Домашня господарка в новочасному розумінні, 17·35 Пісоньки в супр. форт., 17·50 Спорт. порадник, 18·00 Наука стенографії, 18·12 Мистецьке й культ. життя, 18·15 Фрагм. з театрольогії Вагнера — гр. пл., 18·45 Про кооперацію, 19·00 Пісні в супр. форт., 19·20 Гутірка, 19·30 Твори на кларнет, 19·50, 19·56 Спорт. вістки, 20·00 Баль радіослухачів — карнав. концерт, 20·45 Веч. концерт, 20·55 Як працюємо 21·00 Шопенівський концерт, 21·30 Пять літ перед мікрофоном 21·40 Спів у супр. форт., 22·15 Здоровлю тебе гр. пл., 23·05 Концерт.

Четвер, 14. лютого 1935.

6·45 Ран. авд., 7·50, 22·30 Реклям. концерт, 11·57 Сигнал часу, 12·03 Метерол. вістки, 12·05 Огляд преси, 12·10 Народовецькі пісні, 12·30, 13·10 Муз. вок. концерт 13·00 Полудн. денник, 13·05 З ринку праці, 15·30 Експорт, 15·35 Біржа, 15·45 Легка муз. пісоньки, рефрени, 16·45 Лекція фр. мови, 17·00 Театр. Уваги, 17·15 Листи та програми, 18·00 Сільська порада, театр. репертуар, 18·05 Літ. фейлетон, 18·15 Смичк. квартет, 17·45 Що читати, 19·00 Популярна легка муз. циг. орх. з гр. пл., 19·20 Фейлетон, 19·50, 19·56 Спорт. вістки, 20·00 Концерт солістів (муз., спів), 20·45 Веч. денник, 20·55 Як працюємо, 22·15 Відч.-діяльос: Догматик і скептик, 22·45 Про бачення звуків (фонопсія), 23·05 Танк. музика з гр. пл.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Доляр у Львові у приватних оборотах 5·28—5·30 зол.

Нім. марка 1·95—2·05, фр. франки 34·50—35·00, шв. франки 171·50—171·70, фунти стерлінґи 25·90—26·10, австр. шилінґи 99·00—100·00, чеські корони 21·50—21·80, рум. леви 32·00—35·00, лїри 43·00—46·00.

Ширіть наш часопис!

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“. Львів. Ринок 10